

Index Verborum.

- divisionem recipit, capite 22. n. 8. p. 96.
- Pascendi jus non potest mutari in præjudicium communitatis, c. 16. n. 1. p. 60.
- Pascendi jus quæri potest obligatione personali, c. 18. numero 10. p. 76.
- Pascendi jus, quod competit cuilibet vicino in pratis, seu defensis publicis, nec servitutis, nec usufructus speciem continet, sed est jus quoddam incolatus, quod in utendo nemoribus, & Pascuis publicis, & communibus unicuique ex vicinis communiter competit, capite 37. n. 1. p. 148.
- Pascendi jus tanquam quid immobile reputatur, qui rebus solis inest, c. 37. n. 8. p. 149.
- Pascendi modis consuetudine metiri debet, c. 3. n. 2. p. 5.
- Pascendi modus ex diversis statutis, seu consuetudinibus, regitur, ibidem, n. 3. ibid.
- Pascua*, Magistratus Ordinis, & Militiæ de Calatrava quomodocumque pretio accedente concedantur; semper Gabella debetur, capite 36. n. 9. p. 147.
- Pascua Patrimonij Regalis, dicuntur rei privatae, c. 2. n. 4. p. 3.
- Pascua Patrimonij Regalis, quare sic soleant nuncupari, ibi. n. 5. ibid.
- Pascua privata, verè, & propriè, quæ sint? ibi. n. 9. p. 4.
- Pascua propria Universitatis, quare dicantur publica? c. 2. n. 8. p. 4.
- Pascua publica abusivè (quæ vulgò vocantur, *Proprios del Concejo*) utrum possint locari, c. 31. n. 1. & 3. p. 129.
- Pascua publica alienari poterunt, Regia licentia accedente, c. 11. n. 8. p. 37. & traditur ratio, num. 9. ibid.
- Pascua publica an dividi debeant inter cives, & incolas pro modo possessionum & prædiorum c. 3. n. 13. p. 7.
- Pascua publica dicuntur communia civitatis, c. 2. n. 6. p. 3.
- Pascua publica, nec ab Universitate, seu Oppido, nec à Domino, nec ejus vicinis alienari regulariter possunt c. 11. n. 4. p. 36. Et n. 5. expenduntur, plura jura in proposito, ibid.
- Pascua publica præscribi possunt quoad usum & communitatem, cum tamen semper maneant publica, c. 17. n. 31. p. 72.
- Pascua publica, quando jure præoccupationis acquiri valeant? traditur ibidem, n. 32. p. 73.
- Pascua publica, quando vicinorum usui non deserviant & vocantur *Proprios del Concejo*, capite 2. numer. 7. p. 4.
- Pascua publica, quæ sunt ejusdem qualitatis cæterorum villæ bonorum, (quæ vulgò vocamus *Proprios del Concejo*) 40. annis præscribi possunt, c. 17. n. 34. p. 73.
- Pascua publica, quæ? c. 2. n. 2. p. 3.
- Pascua publica secundum indigentiam uniuscujusque civis, vel vicini, patere debent, c. 3. n. 6. p. 5.
- Pascua publica villæ, civitatis, & cujusque Oppidi, quando præscribi possunt? c. 17. n. 25. p. 71. & n. 27. p. 72.
- Pascua si ad culturam redigantur, vel vineta in eis plantentur, semper debetur ex fructibus Decima Ecclesiastica, c. 35. n. 5. p. 142.
- Pascua sunt in duplici differentiâ, c. 2. n. 1. p. 3.
- Pascua, terræ Gervidæ, & alij termini cujuscumque Oppidi, & villæ à Principe possunt alienari, & ipsum Oppidum, & villa, c. 30. numer. 2. p. 125.
- Pascui* divisio faciendâ non est, si ex ea damnum grave vel inæqualitas maxima partibus resultet, c. 22. n. 12. p. 97.
- Pascui divisione facta inter vicinos, seu consocios, utrum debeatur laudemium, ibidem, numero 16. p. 98.
- Pascui divisio quomodo faciendâ? & quis modus in ea servandus? ubi an ad personas incolarum, an verò ad numerum pecudum, & gregum, an verò ad possessiones, & prædia attendi debeat? discutitur, c. 22. n. 13. p. 98.
- Pascui herba, seu gramen, si pro certo pretio antequam nascatur, per unum, vel plures annos concedatur, locatio erit, non venditio, c. 36. num. 7. p. 146.
- Pascui herba, seu gramen si postquam nascitur, seu demonstratur, per aliquod pretium concedatur; venditionis contractum sortitur, & idè ex

Index Verborum.

- eo Gabella debetur, ibidem, n. 8. ibid.
- Pascui jus an varietur, quando vicus à civitate eximitur, cap. 10. num. 16. p. 32.
- Pascui jus obligatione personali competens, an detur contra concedentem, an verò contra singularem successorem? capite 18. n. 12. p. 76.
- Pascui lis dicitur singulorum utilitatem respicere, si in tali Pascuo vicini possunt animalia sua immittere, & quamlibet in eo commoditatem habent. capite 32. n. 6. p. 132.
- Pascui lis tunc ad Universitatem spectare dicitur, si Pascuum sit ex bonis (quæ vulgò vocamus *Proprios del Concejos*) cap. 32. numero 5. p. 135.
- Pascui publici alienationem, necessariò debet facultas Regia præcedere. cap. 11. n. 10. p. 37.
- Pascui publici alienationi regulariter jus resistit, ibidem num. 14. ibid.
- Pascui publici alienatio ut fiat; duæ partes vicinorum convenire debent. ibidem, numer. 22. & 26. p. 38. & 39.
- Pascui publici in alienatione, facilius præsumuntur, cæteræ solemnitates, quam Regia facultas ibidem, num. 27. p. 39.
- Pascui publici usus cuilibet civium, vel vicinorum, communis est. cap. 3. num. 5. p. 5.
- Pascui publici usus proponitur thema in cap. 3. nu. 1. pag. 5.
- Pascui qualitas exponitur in cap. 1. n. 26. p. 3.
- Pascui venditi Gabella, an persolvenda. sit Gabellario illius anni, in quo herba fuit vendita; an verò illius anni, in quo herba fuit secta? capite 36. num. 20. p. 147.
- Pascui usus, quare habitantibus in Oppido conceditur, cap. 6. num. 11. p. 20.
- Pascuis publicis non sufficientibus ad pecora vicinorum alenda, quid faciendum? capite 3. numero 12. pag. 6.
- Pascuantes* in Pascuo prohibito, an ultra penam, statuto, vel ordinatione municipali impositam, ad damni satisfactionem teneantur? cap. 12. n. 14. & 15. p. 43. ubi referuntur Doctores.
- Pascuo* publico cives, seu vicinos ubi, non abuti debere. cap. 3. n. 11. p. 6.
- Pascuo publico, quomodo vicini uti debeant ad sua pecora alenda, cap. 3. n. 7. p. 6.
- Pascuorum divisio an jure peti possit, vide in verbo, *Divisio*.
- Pascuorum usus vicinis communis est: & an ista communitas sufficiat, ut jus retractus competat, cap. 30. n. 5. p. 126.
- Pascuum publicum locari debet plus licitanti, cap. 31. num. 3. p. 129.
- Pascuum secundum numerum pecorum solet concedi. c. 3. n. 8. & 9. p. 6.
- Pascuum, si aliquis ad culturam redegit, vel plantavit, utrum solvendo interesse liberetur, an verò necessariò debeat ad pristinam reddere formam? c. 16. n. 26. & 27. p. 65.
- Pasturagio* locato competit pro mercede conventa hypotheca in pecudibus, c. 13. n. 29. p. 51.
- Pecora* posita in sociam (vulgò *en Alpaceria*) non sunt communia ratione proprietatis, sed foetuum. c. 26. n. 14. p. 112.
- Pecudes*, vel animalia sigillatim per capita, vel gregatim, seu nomine colectivo, & universali solent demonstrari; & statuto, sive ordinatione norari, vel mulctari, c. 25. n. 11. p. 107.
- Pascudibus, seu animalibus detentis, quiquid lactis, lanæ, vel alterius emolumenti præstiterint, in alimentis eorum compensandum venit, cap. 13. num. 28. pag. 50.
- Pecus nomen generale est, & omnium animalium gregum pascentium quamlibet speciem comprehendit, c. 25. n. 24. p. 109.
- Peritis* in arte, qualibet in re, credendum est, capite 15. numer. 22. pag. 58.
- Pignorandi* pecudes, duo casus constituentur, c. 19. n. 1. p. 80.
- Pignorantia* actio competit pro impensis factis cum animalibus detentis, & inclusis, & ex eo, quod quis retinuit censetur impendisse, capite 13. numero 27. pag. 50.
- Plus*, aut minus regulariter non constituit diversam speciem, cap. 25. n. 4. p. 106.
- Pena* contra pascuantes in Pascuo vitio, an cesset, quando animalia non sunt ibi apprehensa; quando.

Index Verborum.

- nostro Hispano sermone idem significat, *Si les vale la buyda*, capite 12. num. 23. 24. pag. 44. ubi traditur certa distinctio, qua resolvitur quaestio.
- Pœna frequenter ordinationibus pro usu Pascui solet apponi, cap. 12. n. 12. p. 43.
- Pœna quinti ex consuetudine justificatur, cap. 12. numer. 21. p. 43.
- Pœna Quinti ex immemoriali consuetudine, pluribus in locis viget, & sustinetur, capite 12. numero 19. p. 43.
- Pœna Quinti ovium, seu cæterorum animalium, in venito Pascuo, seu termino depascentium, an statuto, seu ordinatione municipali imponi possit? capit. 12. numero 16. p. 43.
- Pœna Quinti semper exosa, & rigida visa est; ibidem num. 17. ibid.
- Pœnam lege impositam concordare, & componere Iudex non potest, cap. 19. num. 10. p. 82.
- Pœnæ contra pascentes in Pascuo, vel tempore venito, utrum augeri, minui, vel remitti possint. capite 12. numero 30. & duobus sequentibus. p. 45. & seq.
- Pœnæ diversæ, adversus finium seu limitum motores, sunt stabilitæ, cap. 28. n. 9. p. 118.
- Pœnæ impositæ contra Pascentes an termino venito, cui applicentur. cap. 12. num. 25. p. 44.
- Pœnæ pro usu Pascui, condemnatio, & exactio exequibilis est absque metu, & periculo attentati, cap. 12. num. 26. p. 44.
- Pœnæ stabilitæ de jure Regni contra moventes, seu turbantes, vel confundentes terminos, an appellatione remota exequi debeant? Et utrum comprehendant Clericos? remissivè, capite 28. numer. 12. p. 119.
- Popularis actio quæ dicatur, cap. 29. num. 3. p. 120.
- Popularis actionis lis, utrum juramento vicini, vel unius de populo litigantis possit decidi, & definiti, ibidem, n. 10. p. 121. Et nu. 11. traditur vera resolutio quaestionis, ibid.
- Popularium actionum natura, & qualitas quæ sit, dict. cap. 29. num. 4. p. 120.
- Populus nunquam moritur, & semper censetur unus & idem, cujus rei traduntur varia exempla, capit. 23. num. 4. p. 99.
- Populus propter gentem consideratur, c. 23. num. 21. pag. 102.
- Positionibus adversarij (cum quo litigat) potest Procurator Concilij, seu Oeconomus respondere, ca. 32. n. 12. p. 136.
- Positionum responsiones in lite Pascui plurimum ad ejus facilem expeditionem, & veritatis indagacionem conducunt, c. 32. n. 11. p. 136.
- Possessionum modus; seu quantitas attenditur circa concessionem usus Pascui, capite 3. numero 16. p. 17.
- Possessor quilibet in dubio videtur proprio nomine possidere, cap. 20. n. 2. p. 85.
- Potest quis per alium, quod potest facere per se ipsum, cap. 26. n. 11. p. 112.
- Prati apud veteres magna fuit æstimatione, cap. 1. num. 19. pag. 2.
- Prati duplex differentia assignatur, cap. 1. num. 17. p. 2.
- Prati fœnum, seu defensarum herbæ, inter fructus connumerantur, cap. 35. num. 142.
- Prato prima, & potissima fuit attributa Agricultura, c. 1. n. 20. p. 2.
- Pratum au fundi appellatione veniat, ibidem, nu. 21. ibid.
- Pratum quid sit, & ejus etymologiæ ratio ostenditur, cap. 1. numero 16. p. 2.
- Pratum siccanum aptius est fœno, quam riguum, ibidem, numer. 18. ibid.
- Præceptores alicujus artis ad instar militum, vicinitatis commodis & emolumentis potiuntur, cap. 4. num. 18. p. 12.
- Preconia non sunt necessaria in Oppido, ubi non adest Præco, dummodo edictum ponatur, vel alio modo locatio, & ejus dies, manifestetur. cap. 31. num. 8. p. 130.
- Prædij nomine quid comprehenditur? cap. 18. num. 2. p. 74.
- Prædiorum modus, utrum attendatur in concessione Pascui respectu jugerum terræ, vel eorum valoris, & æstimationis, cap. 3. numero 18. p. 17.
- Præscriptio centum annorum, in quibus rebus civitatis procedat, cap. 17. n. 13. p. 68.
- Præscriptio eisdem Regulis (quibus con-

Index Verborum.

- consuetudo) metitur, cap. 17. num. 9. p. 68.
- Præscriptio immemorialis, an requiratur bonam fidem, ibid. numer. 22. p. 71.
- Præscriptio immemorialis in actibus negativis, & meræ facultatis, an incipere debeat ab actu contradictionis, cap. 18. num. 27. p. 79.
- Præscriptio immemorialis producit præsumptionem juris, & de jure, cap. 17. n. 21. p. 70.
- Præscriptio immemorialis, vide in verbo, *Immemorialis*.
- Præscriptio nunquam extenditur de persona ad personam, cap. 20. num. 3. p. 85.
- Præscriptio semel completa non destruitur, nisi per tantum tempus contrarij usus, per quod fuit acquisita, & causata, cap. 21. num. 30. p. 94.
- Præscriptio, seu consuetudo immemorialis habet vim privilegij, data capacitate ad possidendum in eis qui præscribere intendunt, capit. 17. numero 25. pag. 69.
- Præscriptione immemoriali, qui juvantur; titulum allegare tenentur, cap. 17. numer. 19. & num. 20. pag. 70.
- Præscriptione per legem sublata, etiam Immemorialis, ex aliquorum sententia, videtur exclusa, cap. 17. num. 14. p. 69. Et num. 18. ubi traditur vera resolutio quaestionis. ibid.
- Præscriptionem dormire, vel interrompi, satis diversum est apud Doctores: & quid in utroque casu; cap. 21. num. 24. p. 93.
- Præscriptionis immemorialis duplex traditur effectus, alter acquisitionis alter probationis dominij, cap. 17. n. 16. cum sequent. p. 69.
- Prætor, Magistratus, & Iudex, per tempus officij, videtur habere animum habitandi, capit. 7. num. 9. pag. 21.
- Prætor, Magistratus, & Iudex, vicinorum oppidi caput est, cap. 7. nu. 2. p. 21.
- Prætor, Magistratus, & Iudex; utrum durante officio Pascuo publico uti possit, & vicinus reputetur, cap. 1. n. 1. p. 21.
- Prætores, & Iudices, durante officio, vicini reputantur, & Pascuis publicis potiri possunt, cap. 7. num. 6. pag. 21.
- Prætores, Magistratus, Iudices, & cæteri Officiales, an teneantur ad onera aliorum vicinorum? traditur remissivè, cap. 7. numer. 11. p. 22.
- Princeps sine causa jus communitatis tollere, seu immutare non potest; cap. 16. num. 16. p. 62.
- Privilegium Universitatis, vide in verbo, *Universitatis*.
- Procurator Concilij, seu Oeconomus generalis Universitatis, non indiget speciali mandato ad jurandum de calumnia, cap. 32. numer. 15. p. 136.
- Procurator, seu syndicus Universitatis, est persona legitima ad litigandum super jure Pascui publici, cap. 29. num. 15. p. 122.
- Procurator, seu syndicus Universitatis, utrum possit deferre adversario, cum quo litigat, juramentum in litem; & an confessio syndici, vel Procuratoris Universitati præjudicet, c. 29. num. 16. p. 122.
- Procurator, seu syndicus Universitatis, utrum respondendo positionibus adversarij, vel juramentum calumniæ præstando, Universitati præjudicet, cap. 29. num. 17. p. 123.
- Procurator substitutus ab Oeconomus, vel Procuratore Concilij, seu Universitatis, an possit jurare de calumnia, & positionibus respondere, quando substituens jam juravit? remissivè, capit. 32. numero 23. pag. 136.
- Procurator Universitatis, vide verbo, *Syndicus*.
- Procuratoris generalis Concilij confessio, an populo præjudicet, c. 32. n. 16. p. 136.
- Prohibitio juris pascenti facta contra particularem de Universitate, non producit jus contra Universitatem, c. 20. n. 4. p. 85.
- Publica bona civitatis, quandoque centenariam exigunt præscriptionem, capit. 17. num. 35. pag. 73.
- Publica jura, & quæ Reipublicæ expediunt, derogari non debent, cap. 5. num. 3. 16.
- Publica utilitas, & vicinorum conservatio, attendenda est. cap. 30. n. 8. p. 126.
- Publicæ res non possidentur à privatis

Index Verborum.

formaliter, cap. 17. numero 11. pag. 68.
 Publico usui destinata, impræscriptibilia sunt, cap. 17. numero 1. pag. 67.
Pullus, qui non est lactaneus, diversum cum matre caput efficit, c. 15. n. 19. p. 108.

Qualitas agri, ? utrum sit pascuum, an verò rumpi possit ? ex quo tempore cognoscatur; traditur remissivè, cap. 16. num. 25. p. 65.
Quantitas jugerum terræ, vel valor, utrum pro usu Pascui attendi debeat? Judicis arbitrio relinquitur, in cap. 3. num. 24. p. 8.
Quod alteri prodest, & mihi non nocet, facere teneor, c. 27. n. 11. p. 116.

R

Ratihabitio Universitatis, in actibus singulorum inducitur ex eo, quod Officiales publici sciverint, & non habetur loco mandati, capite 20. n. 16. p. 87.
Rei judicatae autoritas maxima est, cap. 22. num. 11. pag. 97.
Reipublicæ interest cives locupletes habere, cap. 3. num. 10. p. 6.
Reipublicæ interest civibus, & vicinis, quamlibet civitatem, seu villam repleri, capite 5. n. 4. p. 16.
Residendi in certo loco conventio, quamvis jure communi valida sit; jure tamen Regio, attenta l. 1. tit. 9. libro 7. recop. admitti non debet, cap. 5. num. 16. pag. 17.
 Ad *Restitutionem* rei condemnatus, fructus tanquam damna præstare tenetur, c. 15. n. 10. p. 56.
Restitutionis verbum, utrum satisfactionem damni contineat, ibid. n. 8. ibid.
Restitutio rei debet fieri attento pristino statu, ibid. n. 9. ibid.
Restitutio utrum competat Oppido, seu villæ, contra novem dies ad retrahendum Pascuum, c. 30. n. 15. p. 127.
Retentio animalium majus periculum continet, quam cæterarum rerum, c. 13. n. 16. p. 49.
Retentio animalium pro alimentis, & Pascuo eis præstito, tempore retentionis, vel inclusionis, licita est, ibid. n. 26. p. 50.
Retentio animalium, sive inclusio in verito Pascuo depascendum, jure Regni indistinctè custodibus Pascui

permissa est, ibidem, n. 25. ibid.
Retentio regulariter est prohibita, nec una res pro alia detineri potest, ibidem, n. 14. p. 49.
Retinere non possunt Advocati scripturas partium vel acta processus pro solutione patrocini, ibidem n. 15. ibid.
Retrabere an possit Oppidum vel villa, venditis Pascuis in una scriptura, uno pretio; quædam ex eis, & alia emptori relinquere, c. 30. n. 16. p. 128.
Retractus in nihilo domino rei præjudicat, ibid. n. 10. p. 127.
Retractus pro Pascuo vendito, intra novem dies intentari debet, ibidem, n. 14. ibid.
Retractus, ut competat, necessarium est, quod quis habeat in re partem aliquam, seu jus, sicut dominus, ibidem, n. 12. ibid.
Retractus utrum habeat locum super jure Pascendi? remissivè, c. 37. n. 12. p. 150.
Rex noster invictissimus in toto isto Regno, & omnibus ejus finibus, fundatam habet intentionem, c. 9. n. 17. & 19. p. 29.
Rusticorum depositiones multum sunt attendendæ, & admodum proficiunt, ad comprobandum Pascui dominium, & ibi de fama antiqua, & præsumptione juris, c. 28. n. 7. p. 118.

S

Saltuarius locus quis dicatur, c. 1. n. 15. p. 2.
Saltuenses coloni, qui sint? ibidem; n. 14. ibid.
Saltuenses, fundi, qui dicantur? ibidem, n. 13. ibid.
Saltus quandoque pro agro sumitur, ibidem, n. 12. ibid.
Saltus quare dicatur æstivus? ibidem, n. 11. p. 2.
Saltus quid sit, & ejus etymologia, n. 10. ibid.
Scientia actus utilis, vel damnosus, ubi non adest contradictio, vel protestatio, approbationis vim obtinet; cuius rei traduntur exempla, c. 20. n. 17. p. 88.
Scientia actuum singularum vicinorum, quando præsumatur in Universitate, & ejus Officialibus, ibidem, n. 19. ibid.
Scientia præsumitur, quando actus sunt geminati. ibid. n. 21. p. 89.
Scientia regulariter non præsumitur, ibid. n. 18. p. 88.

Sen-

Index Verborum.

Sententia condemnationis damni, duos casus solet, continere: & primus est, quando in sententia damni præstiti mentio expressa, seu condemnatio non fit, c. 15. n. 5. p. 55.
Sententia contra unum lata, in re individua, aliis consortibus, & consociis nocet, vel prodest: sed hoc procedit, quando is, qui litigavit, plenè fuit defensus, & non perfunctoriè, vel negligenter, c. 29. n. 7. & 8. p. 120. & 121.
Sententia comprehendit omnia, quæ in naturalem consequentiam veniunt, c. 15. n. 14. p. 37.
Sententia debet interpretari, ut minùs noceat, c. 15. n. 13. p. 57.
Sententia, in qua præcipitur, quod quis agrum, vel Pascuum restituat vel in pristina qualitate reducat, an saltem virtualiter damni satisfactionem contineat? c. 15. n. 6. p. 55.
Sententia lata contra cives alicujus loci, nocet sequentibus, etsi non sint eorum hæredes, c. 23. n. 6. p. 100.
Sententia lata contra civitatem, vel villam, utrum noceat, vel prosit ejus vicinis, c. 29. n. 24. & 25. p. 124.
Sententia lata contra Oppidum, non solum nocet vicinis præsentibus verum etiam futuris, c. 29. n. 21. p. 123.
Sententia lata super interdicto *Interim*, in nihilo præjudicat proprietati, vel iudicio possessionis, c. 33. n. 9. p. 138.
Sententia lata super interdicto *Interim*, à qua exitit appellatum, an absque metu attentati exequi possit? ibidem, n. 11. ibid.
Sententia lata super usu, vel proprietate Pascui publici, contra unum de populo, utrum noceat ipsi Oppido vel Universitati, vel prosit? c. 29. n. 5. p. 120.
Sententia lata super usu, vel communitate Pascui, cum certo Oppido, non nocet alteri consocio communitatem habenti, c. 16. n. 29. p. 65.
Sententia non recipit extensionem, nisi quatenus ex ea aliquid necessariò inferatur; c. 15. n. 12. p. 56.
Sententia per quam fuerunt assignati; & constituti limites in Pascuo lata contra Oppidum, poterit exequi contra novos vicinos, qui limites illos turbarunt, c. 19. n. 22. p. 125.
Sententia restitutionis rei ex vi comprehensiva importat damni satisfactionem, c. 15. n. 5. p. 57.

Servitutem habens in communitate juris pascendi, non potest immutare servitutis usum, c. 16. n. 18. p. 63. Quod ampliatur, ibi, n. 19. ibid.
Servitutes decennio inter præsentibus, & viginti annis, inter absentes, quandoque acquiruntur, cap. 18. n. 21. p. 78.
Servitutes omnes antiquo jure inusucapibiles fuerunt judicatae, ibid. n. 16. p. 77.
Servitutes omnes, seu jura magis propriè immobilium rerum naturam redolent, & sortiuntur; unde alienari debent cum solemnitatibus rerum immobilium, & eodem tempore quo res immobiles usucapiuntur, c. 37. n. 5. p. 148.
Servitutes personales cum persona extinguuntur, & persona contemplatione formantur, c. 18. n. 7. p. 75.
Servitus aquæ ductus ordinario tempore præscribitur, ibid. n. 22. p. 78.
Servitus juris Pascendi realis, non personalis est, ibid. n. 8. p. 76. Et traditur ratio, n. 9. p. 76.
Servitus non potest concedi ab uno ex sociis in præjudicium communitatis, c. 16. n. 31. p. 66.
Servitus personalis quæ sit? c. 18. n. 5. p. 75.
Syndicus aut Procurator Universitatis, super re dubia ejus, transigere potest, c. 11. n. 35. p. 40.
Singuli de Universitate, quid diversum constituunt, quam ipsa Universitas, c. 20. n. 12. p. 86.
Simplex turbatio possessionis non operatur interruptionem juris, Pascendi, c. 21. n. 7. p. 91.
Si plures in solidum habent jus agendi, uno agente jus aliorum consumitur, c. 29. n. 6. p. 120.
 De *Societate* contractu, plures scripta fecerunt, non tamen quæstionem (de qua in capite 26. inquiritur) terigerunt, c. 26. n. 1. p. 110.
Societate contracta, damnum debet esse commune, c. 26. n. 9. p. 112.
Societatis in contractu, continuo omnes res communicantur, & dominium sit in partiarium, ibidem, n. 8. p. 111.
Socii mei socius, meus socius non est ibidem, n. 15. p. 112.
Socio in personalibus, nihil communicatur, nec transfertur ad eum ratio socio societatis; ubi plura in proposito comminiscuntur; & similia, seu exem-

exem-